

[Holger K. Nielsen]

verne skal være rare og flinke mennesker. Det er de sjældent, selv om 30.000 kr. pr. lærling muligvis vil hjælpe. Der er ikke skygge af garanti for, at de nu vil blive så rare, at de ansætter det tilstrækkelige antal lærlinge. Erfaringerne viser faktisk, at uddeling af julegaver – også selv om det er marts – ikke løser problemet. Erfaringen viser, at der må skrappere midler til.

Det er betegnende, at der i forslaget regnes med en midlertidig løsning. Sådan som jeg har forstået debatten i den socialdemokratiske arbejderbevægelse, har man ønsket en virkelig varig løsning, men dette har man også opgivet. I Politiken i går siger undervisningsministeren desuden, at man har opgivet en kvotaordning på grund af modstand fra de borgerlige partier. Nu er det tit svært at forstå, hvad regeringen egentlig vil, men vi har forstået, at denne martspakke skal gøres til genstand for forhandling her i folketinget. Så er det dog en besynderlig forhandlings-taktik på forhånd at give afkald på sine krav, men vi kender efterhånden melodien: de radikale giver et pip fra sig, og regeringen trækker sig forskrækket tilbage, som om det drejede sig om et stort rovdyr.

I forslaget siges, at man opnår støtte, hvis man opretholder sit gennemsnitlige antal lærlinge, og hvis man tager flere end gennemsnittet. Jeg vil godt stille et spørgsmål om de virksomheder, som i dag ikke har lærlinge, f.eks. fordi de ikke har været godkendt. Skal de også have en belønning for at opretholde gennemsnittet, som jo er nul? Meningen er vel, at virksomhederne skal have støtte til alle lærlinge, der tages ind, men er det egentlig rimeligt, at disse skal belønnes, fordi de hidtil ikke har taget lærlinge ind? Der angives at være tale om en midlertidig løsning, men hvis nu problemet ikke løses denne gang, vil man så give 50.000 kr. næste gang? Kan man fortænke arbejdsgiverne i at spekulere i, at de på et senere tidspunkt kan få endnu flere penge, hvis problemet ikke løses nu? Er det i det hele taget den rigtige måde at bruge 600–700 mill. kr. på årligt? Kunne disse penge ikke bruges på en bedre måde?

Sammenfattende vil jeg sige, at vi synes, det er et dårligt forslag, der her er fremsat. Det er ganske typisk, at venstre og konservative roser regeringen for, at den har fremsat dette forslag. Vi er skuffede over, at regerin-

gen på denne måde har blæst retræte i forhold til det, den sagde i februar.

(Kort bemærkning).

Nørgaard Sørensen (S):

Det er kedeligt at høre, når hr. Holger K. Nielsen er så vred, som han var lige nu. Jeg synes, han skulle tage at komme lidt til besindelse, der er overhovedet ikke noget historisk mysterium i denne sag. Så vidt jeg kunne høre på hr. Holger K. Niensens udredning, er der i hvert fald én ting, han ikke skal være, og det er historiker.

Vort udgangspunkt er helt klart det, vi hele tiden har sagt, men vi har også sagt, at vi ønskede at forhandle dette med arbejdsmarkedets parter. Det, der har været en væsentlig del af baggrunden, hvad jeg klart gav udtryk for i min tale, er, at arbejdsmarkedets parter står bag lovgivningen her, som for øvrigt er en AER-model, men hvor man kan diskutere, hvem der finansierer det, om der er nogle, der finansierer for meget, og andre, der kommer til at finansiere for lidt.

Jeg vil godt spørge: tror hr. Holger K. Nielsen og SF virkelig på, at en ordning, der direkte har med arbejdsmarkedets parter at gøre, kan gennemføres, hvis den møder massiv modstand hos begge arbejdsmarkedets parter? Det er jo trods alt sådan, at vi stadig væk lever i et privatkapitalistisk samfund – det kan vi måske være enige om ikke er så godt – og der er ingen grund til at lulle sig ind i det drømmesyn, at vi ikke gør det, og dermed tro, at vi kan gøre lige hvad vi vil, uden at arbejdsmarkedets parter er med i det, der drejer sig om arbejdsmarkedet.

Det er det, der har været baggrunden for vores holdning i denne sag.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Til brug for senere historikere synes jeg da, det er interessant, at hr. Nørgaard Sørensen her indrømmer, at vi lever i et privatkapitalistisk samfund. Det er ikke altid, man kan få ham til at indrømme det så klart. Forhåbentlig får det også en konsekvens, at hr. Nørgaard Sørensen mener, at der faktisk skal visse midler til over for arbejdsgiverne, som er andet end julegaver, således at hvis man skal have arbejdsgiverne til at makke ret, går